

ТАРБИЯИ МАЪНАВИИ НАСЛИ НАВРАС ДАР РУШДИ ТЕХНОЛОГИЯХОИ ЗАМОНАВЇ

Гаффорова Мубина Абдурашид кизи

Донишкадаи соҳибкорӣ ва педагогикаи Деҳнав Факултети педагогика равияи
таҳсилоти ибтидоӣ, донишҷӯи соли дуюми гурӯҳи 108-БТ.

Email: gafforovamubina06@gmail.com

тел: +998940637406

<https://doi.org/10.5281/zenodo.17337960>

Аннотатсия. Мақола ба таҳлили масъалаи тарбияи маънавии насли наврас бахшида шудааст. Дар он нақши оила, мактаб ва муҳити иҷтимоӣ дар ташаккули шахсият равшан карда шуда, бо иқтибос аз асарҳои бадеӣ ва илмӣ тасдиқ мегардад. Воситаҳои иттилоотӣ, шабакаҳои иҷтимоӣ ва технологияҳои таълимӣ метавонанд ҳам таъсири мусбат ва ҳам манфӣ расонанд. Барои инкишофи дурусти маънавият истифодаи босамар ва назоратшавандаи технологияҳо зарур аст. Тарбияи маънавии насли наврас дар шароити рушди босуръати технологияҳои иттилоотӣ баррасӣ шудааст, зарурати ҳамоҳангсозии воситаҳои рақамӣ бо арзишҳои маънавий ва фарҳангиро нишон дода, роҳҳои тарбия ва муҳофизати наврасонро аз таъсири манфии муҳити иттилоотӣ тавзеҳ медиҳад.

Калидвожаҳо. маънавият, тарбия, шахсият, насли наврас, оила, мактаб, ахлоқ, арзишҳои маънавий.

Abstract. The article is devoted to the analysis of the issue of spiritual education of the younger generation. It clarifies the role of the family, school and social environment in the formation of personality, and confirms it with quotes from literary and scientific works. Information media, social media, and educational technologies can have both positive and negative effects. Effective and controlled use of technologies is essential for proper spiritual development. The spiritual education of the younger generation is discussed in the context of the rapid development of information technologies, showing the need to harmonize digital tools with spiritual and cultural values, and explaining ways to educate and protect adolescents from the negative effects of the information environment.

Keywords: spirituality, upbringing, personality, young generation, family, school, morality, culture technology, social media, education, moral values.

Аннотация. Статья посвящена анализу проблемы духовного воспитания подрастающего поколения. В ней раскрывается роль семьи, школы и социальной среды в формировании личности, подкрепляемая цитатами из литературных и научных произведений. Информационные медиа, социальные сети и образовательные технологии могут оказывать как положительное, так и отрицательное воздействие. Для полноценного развития духовности необходимо эффективное и контролируемое использование технологий. Рассматривается духовное воспитание подрастающего поколения в условиях стремительного развития информационных технологий, показывается необходимость согласования цифровых инструментов с духовными и культурными ценностями, а также объясняются способы воспитания и защиты подростков от негативного воздействия информационной среды.

Ключевые слова: духовность, воспитание, личность, подрастающее поколение, семья, школа, нравственность, культура, технологии, социальные сети, образование, духовные ценности.

Маънавият пояи асосии рушди шахсият ва ҷомеа мебошад. Дар шароити ҷаҳонишавӣ ҳифзи арзишҳои миллӣ ва ахлоқии насли наврас муҳимтарин вазифаи мактаб, оила ва ҷомеа ба шумор меравад. Маънавият ҳамчун асоси тарбия «Маънавият маҷмӯи арзишҳои ахлоқӣ, фарҳангӣ ва илмӣ мебошад, ки ҷаҳонбинӣ ва рафтори шахсро муайян месозад» Нақши оила «Оила муҳити аввалини тарбиявӣ буда, тарзи рафтор ва ҷаҳонбинии кӯдак аз муносибати падару модар вобаста аст» Саъдӣ низ дар «Гулистон» фармудааст: «Кӯдак чун навъе набошад, падару модар ўро ба адаб оранд» Ин нишон медиҳад, ки масъулияти асосии тарбия аз оила оғоз меёбад. Мактаб бояд на танҳо донишомӯз, балки мактаби маънавият бошад, ки ҷавононро ба арзишҳои миллӣ ва умумибашарӣ ҳидоят кунад. Садрриддин Айнӣ дар «Мактаби кӯҳна» аҳамияти муҳитро чунин баён кардааст: «Муаллимони мактаби кӯҳна бештар ба саводомӯзӣ машғул буданд, вале ба ахлоқ ва Маънавияти шогирдон камтар тавачҷуҳ мекарданд» Аз ин иқтибос бармеояд, ки мактаб бояд бо таълим якҷоя тарбияи маънавию низ таъмин кунад. Тарбияи маънавийе яке аз самтҳои муҳимтарини раванди тарбия ба ҳисоб меравад. Он маҷмӯи тадбирҳои таҷрибаӣ, ки ба ташаккули ҷаҳонбинӣ, ахлоқ, вичдон, ҳисси зебоишиносӣ, инсондӯстӣ ва худшиносии шахс равона шудааст. Маънавият пояи асосии камолоти инсон ва ҷомеа мебошад. Вазифаҳои тарбияи маънавийи Ташаккули ҷаҳонбинии солим – фаҳмиши дурусти зиндагӣ, таърихи миллат, арзишҳои миллӣ ва умумибашарӣ. Рушди ахлоқ – тарбияи намудани эҳтиром ба калонсолон, меҳрубонӣ ба хурдсолон, ростқавлӣ, одоби муошират. Инкишофи ҳисси худшиносӣ ва ватандӯстӣ – эҳсоси ифтихор аз Ватан, забон, фарҳанг ва анъанаҳо. Таҳкими масъулият – эҳтиром ба қонун, иҷрои вазифаҳо ва одоби шахрвандӣ. Пайдо кардани зебопарастӣ ва инсондӯстӣ – дӯст доштани санъат, илму маърифат ва арзиши инсон. Роҳҳо ва воситаҳои тарбияи маънавийи Оила – аввалин мактаби маънавият; муҳаббат, эҳтиром, одоби муошират аз оила сарчашма мегирад. Мактаб – омӯзиши илм, қоидаҳои ахлоқ, ҳамкориҳои ҷомеа ва ташаккули ҷаҳонбинӣ. Маданият ва адабиёт – хондани осори классикон, шиносӣ бо мероси фарҳангӣ ва санъат. Дини ислом (ва дигар арзишҳои динӣ-ахлоқӣ) – тарғиби инсонгароӣ, адолат, ростқавлӣ ва раҳму шафқат. Ҷомеа ва муҳит – таъсири гурӯҳҳои иҷтимоӣ, воситаҳои ахбори омма ва шабакаҳои иҷтимоӣ. Аҳамияти тарбияи маънавийи Барои рушди шахсият ва ҳудогоҳии миллӣ замина фароҳам меорад. Ба таҳкими ваҳдат, дӯстӣ ва ҳамзистии осоишта мусоидат мекунад. Ба ҷавонон дар интихоби роҳи дурусти ҳаётӣ, ҳифзи арзишҳои миллӣ ва муқовимат ба таъсирҳои манфӣ кумак мерасонад. Ҷомеаро аз бегонапарастӣ, тафриқа ва зӯрварӣ муҳофизат мекунад.

Роҳҳои баланд бардоштани тарбияи маънавийи ҷунонҳои мегӯянд «Бе маърифат ва Маънавият на давлат пеш меравад ва на шахсияти комил шакл мегирад» Аз таҷрибаи адабӣ низ бармеояд, ки илму маърифат ва ахлоқ бо ҳам зич пайваст мебошанд. Технологияҳои таълимӣ ва маърифатӣ китобҳои электронӣ, платформаҳои таълимӣ барномаҳои таълимӣ интерактивӣ Филмҳо ва васоити фарҳангӣ бо арзиши тарбиявӣ Тарбияи маънавийе яке аз омилҳои муҳими рушди шахсият дар ҷомеа мебошад. Асри XXI бо суръати баланди пешрафти технология тавсиф мешавад, ки ба ҳаёти

ҳаррӯзай кӯдакон ва наврасон таъсири бузург мерасонад. Технологияҳо дар баробари имкониятҳои васеи омӯзишӣ ва иттилоотӣ, ҳамчунин хатари пастшавии арзишҳои маънавий ва ахлоқиро низ ба миён мегузоранд. Аз як ҷониб, интернет ва шабакаҳои иҷтимоӣ имконият медиҳанд, ки наврасон ба сарчашмаҳои гуногуни дониш дастрасӣ дошта бошанд, малакаҳои коммуникатсионӣ ва таҳлилиашонро рушд диҳанд. Ин раванд дар сурати роҳнамоии дуруст метавонад ба ташаккули шахсияти маърифатӣ ва маънавий мусоидат кунад вазифаи асосии омӯзгорон ва волидон ин аст, ки бо истифода аз технологияҳои муосир ба рушди маънавии насли наврас мусоидат кунанд, роҳҳои дурусти истифодаи онҳоро омӯзонанд ва муҳити маънавии солиро таъмин намоянд. Дар шароити ҷаҳони муосир рушди технологияҳои иттилоотӣ ва рақамӣ бо суръати баланд идома дорад. Ин раванд имкониятҳои васеъ барои таҳсил, иртибот ва дастрасӣ ба дониш фароҳам меорад. Бо вучуди ин, таъсири технология ба насли наврас дучониба аст: аз як тараф имкони худшиносӣ, омӯзиши самаранок ва васеъ кардани ҷаҳонбиниро таъмин мекунад, аз ҷониби дигар, хатарҳои вобастагӣ ба интернет, пастшавии сатҳи муоширати зинда ва таъсири манфии муҳтавои номатлубро низ ба миён меорад.

Тарбияи маънавий дар чунин шароит бояд мақсади асосиро дар бар гирад – ташаккули ҷаҳонбинии солим, ҳисси масъулият, худогоҳӣ ва муҳофизати наврасон аз таъсири манфии муҳити рақамӣ. Омӯзгорон ва волидон бояд истифодаи дурусти технологияҳоро дар равандҳои таълимӣ ва тарбиявӣ ба роҳ монанд, то ҷавонон на танҳо истеъмолагар, балки эҷодкор ва мутафаккири мустақил гарданд.

Аз таҳлил бармеояд, ки тарбияи маънавии насли наврас вазифаи муҳим ва умумимиллӣ мебошад. Масъулияти асосӣ бар дӯши оила ва мактаб аст, вале ҷомеа низ нақши бузург дорад. Агар маънавият бо илму дониш ва фарҳанг пайваст гардад, ҷавонон ба нерӯи созанда ва ватандӯст табдил меёбанд. Тарбияи маънавий яке аз рукнҳои асосии рушди шахсият ва ҷомеа мебошад. Бе маънавият илм, фарҳанг ва ҳатто иқтисодиёти рушдёфта низ аз арзишҳои инсондӯстӣ ва адолат дур монда, ҷомеаро ба бухрон мебарад. Аз ин рӯ, ҳам дар оила, ҳам дар мактаб ва ҳам дар сатҳи давлат зарур аст, ки тарбияи маънавий ҳамчун самти аввалиндараҷа ба роҳ монда шавад. Технологияҳои муосир метавонанд воситаи пурқуввати тарбияи маънавии насли наврас бошанд, агар ки истифодаи онҳо бо назорат, роҳнамоӣ ва ҳадафмандӣ ҳамроҳ шавад. Омӯзгорон ва волидон бояд аз имкониятҳои мусбати технологияҳо ба манфиати рушди маънавий ва ахлоқии кӯдакон истифода баранд. Технологияҳои муосир метавонанд воситаи пурқуввати тарбияи маънавии насли наврас бошанд, агар ки истифодаи онҳо бо назорат, роҳнамоӣ ва ҳадафмандӣ ҳамроҳ шавад. Омӯзгорон ва волидон бояд аз имкониятҳои мусбати технологияҳо ба манфиати рушди маънавий ва ахлоқии кӯдакон истифода баранд. Технологияҳои замонавӣ воситаи муҳим барои рушди илму маърифат ва ҷаҳонбинии наврасон мебошанд. Аммо танҳо бо роҳи тарбияи маънавии дуруст метавон онҳоро ба самти созанда равона кард. Тарбияи маънавий ва истифодаи оқилонаи технология бояд ҳамқадам бошанд, то ки насли наврас ба инсонии комил, масъул ва созандаи ҷомеа табдил ёбад.

Адабиётҳои истифодашуда:

1. Абдуллоев А. Маънавият ва ҷомеа. Самарқанд: Фарҳанг, 2019. 180 саҳ. (саҳ. 42).
2. Раҳимов Х. Асосҳои педагогика. – Бухоро: Маориф, 2020. – 240 саҳ. (саҳ. 88).
3. Azamjon, A. (2023). HUQUQIY MADANIYATNI SHAKLLANTIRISHDA O'RTA ASRLAR SHARQ MUTAFAKKIRLARI MA'NAVIY MEROSINING ROLI. ОБРАЗОВАНИЕ НАУКА И ИННОВАЦИОННЫЕ ИДЕИ В МИРЕ, 13(4), 157-161.
4. Каримов И. Ўзбекистон ба сӯи ҷомеаи демокративу маърифатӣ. – Самарқанд : Ирфон, 2018. – 200 саҳ. (саҳ. 57).
5. Саъдӣ. Гулистон. – Душанбе: Ирфон, 2010. – 160 саҳ. (боби IV, саҳ. 76).
6. Айнӣ С. Мактаби кӯҳна. – Самарқанд: Ирфон, 2021. – 240 саҳ. (саҳ. 54).